

"БОГОРОДИЦЕ, И ВО РАЃАЊЕТО СИ ГО ЗАЧУВАЛА ДЕВСТВОТО, А ПО СВОЕТО УСПЕНИЕ НЕ СИ ГО ОСТАВИЛА СВЕТОТ, ТУКУ СИ СЕ ПРЕСЕЛИЛА ВО ЖИВОТ, МАЈКО НА ЖИВОТОТ, И СО ТВОИТЕ МОЛИТВИ ГИ СПАСУВАШ ОД СМРТТА НАШИТЕ ДУШИ".

крива Божествената убавина на еден голем ден. Тоа е денот на Успението на Богородица. Се от-крива "Успението": збор во кој се соединуваат сонот, мирот, блаженството, упокоението и радоста.

На Маслиновата Гора над Ерусалим, Богородица ги по-

Во знак на сè тоа Архангелот благовесник ѝ предал на Пресветата Дева рајско гранче, кое блескало со небесни зраци. Тој ѝ рекол гранчето да се носи пред ковчегот на денот на погребението на Нејзиното свето тело. Божјата Мајка, откако го добила тоа известување од Архангелот Гавриил, се вратила во куќата каде жи-

Богородица Му заблагодарила на Бога што ја исполнил Нејзината желба да ги види сите апостоли пред Своето Успение. Духот Божји ги зел од местата од каде што проповедале низ светот, па по воздух, на облаците, ги донел при Богородица. Пред апостолите Таа ја искажала претсмртната порака (која всушност е извр-

Во знак на триумфот на Богородица над смртта, во знак на тоа дека

е победена телесната смрт, која над Неа нема да има власт, како што немала ниту душевната смрт, ќе го здогледа при светлоста на лицето Господово, бесмртниот живот и слава, каде што ќе премине, ликувајќи во духовната радост.

Во знак на сè тоа, Архангелот благовесник ѝ предал на Пресветата Дева рајско гранче, кое блескало со небесни зраци.

Пишува:
аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Марија, најпрекрасниот плод, божествениот цвет на целото созда-ние! Таа со целосна чистина (Дева и со тело и со душа), ни го даде во Својата љубов Нејзиниот Син, за да може Синот Божји да стане Син Човечки, за да биде еден од нас, и да може нас во Себе да нè соедини со Бога.

Во август, на 28 ден од месе-цот (по нов календар), се от-

"РАДУВАЈ СЕ, ЗОРО НА

дигнала своите благословени очи, полни со солзи, кон небесниот свет, кој ѝ бил најголемата надеж и од каде очекувала што побрзо да биде повикана. Во Нејзиното срце горела огромна желба што побрзо да се пресели од зем-јата на небото. Таа тажела и жалела што не го гледала лицето на Својот Син. Таа сакала што побрзо да застане пред престолот на Неговата слава. Тогаш ѝ се јавил Архангелот Гавриил со блескаво лице. Тој со радост ѝ ја соопштил вол-јата Божја дека за три дена ќе се исполни Нејзината желба. И го соопштил и смртниот час (три часот попладне): "Твојот Син и Бог наш, зборуваше Архангелот, чека со архангелите и ангелите, со херувимите и серафимите, и со сите небесни духови и со душите на правед-ниците, да те прими Тебе, Сво-јата Мајка, во небесното цар-ство, за да живееш и за да ца-руваш со нив во бесконечните векови".

Во знак на триумфот на Бо-городица над смртта, во знак на тоа дека е победена телес-ната смрт, која над Неа нема да има власт, како што немала ниту душевната смрт, ќе го здо-гледа при светлоста на лицето Господово, бесмртниот живот и слава, каде што ќе премине, ликувајќи во духовната радост.

вееа со Светиот апостол и еванге-лист Јован. Веднаш почнала да се под-готвува за небесниот свет. Најпрво му кажала на Светиот апостол Јован за из-вестувањето од ан-гелот. Му го пока-жала гранчето кое ѝ го дал Архангелот и му заповедала на денот на Нејзиното погребување, да го носат пред Нејзиниот ковчег. Ги извест-тила и сите свои блиски дека наско-ро ќе умре. Запове-дала да ѝ ја под-готват собата и пос-телата, да ја покадат собата со темјан, да запалат свеќи и да подготват сè што е потребно за Нејзи-ниот погреб. Веста за Нејзината смрт набрзо се прошири-ла. Апостолот Јован веднаш го известил Јаков, наречениот брат Господов. Јован ги извест-тил роднините и познаниците дека Богомајката наскоро ќе умре. Го кажал и денот кога тоа ќе се случи. А Свети Јаков ги известил за ова сите верни во Ерусалим и неговата око-лина.

шена), Нејзиното тело да биде погребано во Ерусалим, во Гет-симанската Градина, таму каде што била гробницата на Неј-зините родители, Светите пра-ведни Јоаким и Ана и гроб-ницата на стариот праведен Јосиф.

Дошол благословениот тре-ти час од денот 28 август (по

ГРОБОТ НА БОГОРОДИЦА ВО ЕРУСАЛИМ

ДЕНОТ ТАИНСТВЕН!"

нов календар), кога Богородица требало да се претстави. Наеднаш заблескала чудна божествена светлина на славата, пред која згаснале сите свеќи кои биле во собата. Сите луѓе кои биле во собата се исплашиле. Тогаш пристигнал Синот Божји, пристигнал Самиот Господ, Самиот Цар на славата Христос, заедно со безброј архангели, ангели, и со сите Небесни Сили и праведни души на праотците и пророците. Богородица го видела Синот како ѝ се приближува. Исус ја пресретнал Својата Мајка на овие порти на Упокоението. Но, тие порти станале порти на Успението. И тие порти станале светли, и ете, "смртта станува радосна средба и, ете, животот победува, и ете, над сè зацарува радоста и љубовта". Исус се приближил до Својата Пресвета Мајка. Таа радосно го здогледала Својот Син и ги изговорила зборовите на познатата силна Боговдахновена своја песна: "Мојата душа Го велича Господа, и мојот дух се зарадува во Бога, Спасителот мој, бидејќи ја погледна смиреноста на слугинката Своја..." (Лука 1, 46-48) Се подигнала од својата постела како да оди во пресрет на Господа и Му се поклонила. Тој ја погледнал Својата Мајка и со неизмерна

"Zarem ne vrne do`d za si te ednakvo? Zarem sonceto ne gree za si te ednakvo? Zarem site ednakvo ne vdi { uvame? I kako ne se sramite da priznaete samo tri jazici i zo{ to sakate site drugi narodi i plemi wa da bidat slepi i gluvi..."

божествена љубов ѝ рекол: "Дојди, Блиска моја, дојди Голубице моја, дојди најскап мој Бисеру, и влезе во семејството на вечниот живот". Богородица Му се поклонила на Својот Син и Бог и Му рекла: "Нека е благословено името Твое, Господ на славата и Боже Мој! Ти благоизволи да ме избереш мене, смирената слугинка Твоја, за да послужам за Твојата тајна; затоа спомни ме, Цару на славата, во вечното царство Твое; Тебе ти е познато дека со сето срце те засавав Тебе и го зачував од Тебе довереното богатство, и сега прими го во мир духот мој, и заштити ме од власта на темнината, никаква сатанска сила да не ме сретне".

Милостивиот Бог ја утешил Својата Мајка да не се плаши од сатанската сила, која Он веќе ја сотрел. Тој ја повикал со љубов, без никаков страв да премине од земјата на небото, а таа радосно извикала: "Подготвено е срцето мое, Боже, подготвено е срцето мое; ќе пеам и ќе воспевам во славата своја". (Псал. 107, 1) Потоа, изговарајќи ги повторно некогашните зборови: "Еве ја слугинката Господова; нека ми биде според зборовите Твои!", легнала на одарот, продолжила да го гледа Пресветлото лице на Својот Син Христос, и без да почувствува никаква болка, ја предала Својата душа во Неговите раце, како слатко да заспала.

Значи, крајот на видливиот живот на земјата на Божјата Мајка е наречен Успение, а не смрт.

На овој ден Светата Црква се сеќава на Успението на Онаа Која била Мајка Исусова, Која Му дала живот на нашиот Спасител и Господ. На овој ден се сеќаваме на зборовите на една од најдлабоките и најсилните молитви посветени на Богородица. Тоа е молитвата во која Пресвета Дева Марија е наречена зора на таинствениот ден: "Радувај се, зоро на денот таинствен!" Токму како

светлината на оваа зора да се излева на светлиот празник Успение, и стоејќи покрај Нејзиниот смртен одар, како да чувствуваме и сфаќаме дека смртта не постои повеќе, дека животот победува и дека самото човечко умирање не е ниту страв, ниту ужас, ниту крај, туку влегување во повозвишен живот. Затоа Црквата во Нејзината смрт гледа светлорачна вистинска Пасхална радост и на овој празник ѝ пее: "На Твоето бесмртно успение се собравме ние".

Под Маслиновата (Елеонската) гора, зад сега сувиот Кедронски поток, на местото каде што Богородица е погребана, се наоѓа Православна црква посветена на "Успение на Пресвета Богородица", во која се наоѓа Светиот гроб на Богомајката. Овде, на Нејзиниот Гроб се чувствува еден интимен разговор на човечката душа со Богородица.

Во Ерусалим е подигната и црквата "Успение на Богородица", која е Бенедиктинска црква (од монашкиот ред на Св. Бенедикт). На ова свето место се смета дека Богородица паднала во состојба на вечен сон.

Истиот ден, 28 август, се слави Неракотворниот лик на Господ Исус Христос и македонскиот светител Свети Јоаким Осоговски.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд

МАНАСТИР "СИ СВЕТИ" ("СИТЕ СВЕТИИ")

Манастирот "Си Свети" има огромно културно и историско значење, тоа е свето место на многу чуда.

Чудата на манастирот "Си Свети" се бројни за: исцеление, имање пород, одржување во живот, среќа, радост и сл.

www.sisveti.com.mk